

Ministeren for offentlige Arbejder imødegik Kritikken af Statsbanernes Ledelse af Storebæltsoverfarten under Isperioden. Der kunde efter Ministerens Mening ikke med Rette rejses nogen Kritik mod Statsbanerne og mod Overfartsledelsen for manglende Konduite under de vanskelige Isforhold. Man havde handlet i Overensstemmelse med de gældende Reglementer og søgt at overvinde Vanskelighederne bedst muligt med det forhaandenværende Materiel. Naar Statsbanerne ikke paa et tidligere Tidspunkt havde krævet Assistance af Statens Isbrydningsvæsen, var det simpelt hen en Følge af, at Statens store Isbrydere vilde være uanvendelige til Løsningen af de da foreliggende Opgaver. »Storebjørn« havde i øvrigt haft det Uheld, da den var undervejs til Overfarten, at støde paa Grund i Taagen. — Ministeren var imidlertid enig med Forespørgeren om, at Storebæltsoverfarten saa vidt muligt maatte sikres, og han havde derfor anmodet Statsbanerne om at tage op til snarlig Overvejelse, hvorvidt der maatte være Grund til efter de indvundne Erfaringer at søge Ændringer i den bestaaende Ordning tilvejebragt, f. Eks. saaledes at de smaa Isbrydere ved Overfarten afløstes af en større og kraftigere, der havde til Opgave at sikre Overfarten over Bæltet og til enhver Tid var til Raadighed i Overensstemmelse hermed.

Forespørgeren takkede Ministrene for de givne Redegørelser. Han fastholdt dog, at Statsbanerne burde have tilkaldt »Storebjørn« paa et tidligere Tidspunkt, og syntes, at de her havde vist en ganske urimelig Tilbageholdenhed. Man maatte formentlig, for at hindre en Gentagelse, snarest muligt gaa til Anskaffelse af mere og stærkere Isbrydningsmateriel til Statsbanerne.

Den for sene Klargøring af de store Isbrydere hidrørte efter Talerens Mening for en væsentlig Del fra en Fejl ved Ismeldingstjenesten, og han hævdede, at et meget intimt Samarbejde mellem Ismeldingstjenesten og Meteorologisk Institut var af absolut afgørende Betydning for Bedømmelsen af, hvorledes Issituationen vil blive i Farvandene. — Hvad Bemandingsspørgsmaalet angaar, ønskede Taleren overvejet, om Isbrydningstjenesten, i hvert Fald hele Sejladsen med Isbryderne, ikke burde henlægges til Marinen, da Søofficerernes specielle Uddannelse giver dem en langt bedre Stilling og tillige større Kvalifikationer med Hensyn til at sejle med Isbrydere. — Den stedfundne Omlægning af Istjenesten fra Søfartskontoret til Overskibsinspektoratet var utvivlsomt en rigtig Handling og udført paa det rigtige Tidspunkt. — Slutte- lig henstillede Taleren, at de paaklagede Forhold blev sagligt undersøgt i Tide, saaledes at der ikke skulde være nogen Mulighed for en Gentagelse.